

Pardi Anna

Por, gömb, csontok

Por, gömb, csontok utaztak kelet-európai döcögős, elmaradt utakon, mágneskövet ütődttetve az abroncsos, komor, cseh szeke-
rekhez, s a rázós út veszedelmei közt ki tudja, milyen arkan-
gyalokhoz nyihogtak a magyar lovak fekete, díszes szemellen-
zőjüket lobogtatva a hol szilaj, hol nyugi, nyugi szélben.

Az utazó Európa széleinek extravagáns képzet-egyesítésén dolgoz-
gatott, a régen volt Európa egyik legkülönösebb, legjelentősebb
elméjeként. John Dee angol matematikus, asztrológus és mágus,
az angyalvilágok prosperáló projektjeinek küldötteként, minden
kontinensre nyitottan helyezgette fején alkimista süvegét.

Por, gömb, csontok. A por ezúttal nem az Alföld közönséges pora
volt, abból is volt időnként ugyan bőven, hanem az asztrológus
barátja, Mr. Talbot által egy romos kolostorban talált por csoda-
tévő felhanggal pusmogott tégelye falával a természet és a ter-
mészetfeletti titkokról memorandumokat szerkesztve szálló volumenben.

A gömb, az maga volt az áldott, virágzó Britannia nosztalgiája,
John Dee, azt megpillantván, a mortlaki háza vöröstégláira emlé-
kezett, vadszőlős erkélyek, ideák sokaságára, otthonában a kris-
tálynézés, a scrying divatjának hódoltak a látogatók. E barbár tá-
jakon zötyögő kristálygömbbe még az angol királynő is belenézett.

Az új értelmiség, régi értelmiség patrónus keresésének vesződésé-
g harcai közepette a tudós, vállalkozó szellemű férfiből, a
könyvek hercegéből korosodva rajongó, s egyben hasadt lelkű érte-
lmiség lett. John Dee elkíváncozott közegéből, egy buzgó, ifjú, ma-
gyar nemes a Trimethius kéziratokat fordítva rábeszélte erre.

John Dee megtette, amit kevesen, nyugatról ment keletre, s nem keletről nyugatra, mint annyian, mindig, minden időben. Az Úr 1583. esztendejében útra kelt a ködös Albionból 800 kötet könyvvel, népes családjával brit fontosságától, a hit fontosságától vezérelve, némi anyagi érdekeltség reményében új támogatókat keresni.

Még a román aranybányák megnyitása előtt az aranycsinálás, a fémátváltoztatás képességeit megcsillantva fejedelmi udvarok versengtek titkos tudományáért. Arany nem lett a szefirák tetteiből, az emanációk áradásából, de a keserű földi létezéshez számtalan érdekes adattal járult a tudós, tizenkétezer könyv apostolától körülvéve.

Az embert ne lepje meg, hogy isten vele van, mivel az ember isteni lény – idézzük fel Jonh Dee poraiból a tégelyből kiszabadított szellemet. – Az igazi filozófiai módszer és harmónia által az ember felemelkedik, eljut a láthatóktól a láthatókig, a testtel bíróktól a szellemekig, a halandók vizsgálatával megtud valamit a hallhatatlanságról.

Pippo Altomare: Szimmetria, akril, vászon